

**МОТИВИ ПО ПРИСЪДА № 9/20.02.2020г. по НОХД № 666/2023 г. по описа на  
Дупнишки районен съд**

Районна прокуратура гр. Кюстендил, ТО -Дупница е предявила обвинение против Ж. О. Д., роден на ..... год. в Р....., българин, с българско гражданство, не женен, със средно образование, осъждан, безработен, живущ в гр.С....., ж.к.“..... №..... ет.....,ап....., с ЕГН \*\*\*\*\*\*, като е посочила правно основание **чл.209, ал.1 от НК**.

В обвинителният акт се твърди, че на 19.03.2022 год. в гр. Д....., с цел да набави за себе си имотна облага е възбудил заблуждение у Ч. С. Е. от гр. Д....., че предлага и ще осигури на нея и сестра й-А. Н. Г. работа в Обединено Кралство Великобритания и Северна Ирландия, в гр.Манчестър и че трябва да му се предплати сума от по 560 лв.за всяка от тях за квартира, или общо сумата от 1 120 лв.и за двете, която да му бъде преведена по картова сметка в «Изи Пей»АД, титуляр на която е К. Е. Л. от гр.С....., който предоставил картата си по тази сметка на обвиняемия и същия оперирал със сумите по сметката, като на 19.03.2022 год. в офис на «Изи Пей» в гр.Д....., Ч. Е. е превела на два пъти исканата й сума, и с това й е причинил имотна вреда в размер на 1 120,00 лева.

*Производството по делото е разгледано по реда на чл. 371, т. 2 от НПК.*

В съдебно заседание обвинението се поддържа от обвинителната власт- Районна прокуратура гр. Кюстендил, ТО -Д....., като пледира да бъде постановена осъдителна присъда и наложено наказание „Лишаване от свобода” при смекчаващи вината обстоятелства, като се приложи и разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК.

Адв. К. П., назначен служебен защитник на подсъдимия, пледира да бъде постановена осъдителна присъда, предвид на обстоятелството, че подзащитния й е признал изцяло фактите и обстоятелствата отразени в обвинителния акт, като моли да бъде наложено наказание при условията на чл. 58а, ал. 1 от НК, тъй като подсъдимия е млад човек и се разкайва за стореното. Твърди, че причина за извършване на деянието е ниския социален статус на подзащитния й, тъй като е безработен, което го е принудило да извърши престъпление. Моли да бъде приложена разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК.

Подсъдимият, в съдебно заседание, се признава за виновен, придържа се към казаното от адвоката му. Моли да му бъде наложено по-леко наказание. Изказва съжаление за случая.

Съдът, като прецени събраните на досъдебното производство гласни и писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

**ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:**

Ж. О. Д. е роден на ..... год.в Р....., българин, с българско гражданство, не женен, със средно образование, осъждан, безработен, живущ в гр.С....., ж.к.“..... №..... ет.....,ап....., с ЕГН \*\*\*\*\*.

Подсъдимият Ж. О. Д. живее в гр. С..... и е безработен. В края на 2021 год. и пролетта на 2022 год., подсъдимия решил да си набави средства чрез измами на различни граждани, въвеждайки ги в заблуждение, че ще им осигури работа в чужбина, за което публикувал в интернет ползван от него телефонен номер за връзка и получавал от лицата парични суми чрез системата „Изи Пей“. Именно за такова престъпление в последствие, т.е. след извършване на процесното деяние, подсъдимия Д. е бил осъден с влязла в сила на 10.02.2023 г. присъда по НОХД № 918/2022 год. по описа на РС-гр.Ямбол.

На 01.03.2022 год., подсъдимия Д. се срещнал със св. К. Е. Л. с когото се познавали,

били съученици, а и живеели в един жилищен комплекс "Люлин" в гр. С..... При тази среща подсъдимия помолил св. Л..... да си открие картова сметка с предплатена дебитна карта в „Изи Пей“ АД и да му даде картата да я ползва той, за да тегли парични суми, които щели да постъпват по сметката от негови роднини. Св. Л..... се съгласил и придружен от подсъдимия отишли в офис на „Изи Пей“ АД в гр. С..... където св. Л..... си открил картова сметка, а издадената карта по същата предал веднага на подсъдимия, който го почерпил за тази услуга. От тогава картата се ползвала само от подсъдимия, същият оперирал със средствата по нея, а свидетеля дори не знаел ПИН кода на тази си карта и наличностите по същата.

През месец март 2022 год., св. Ч. С. Е. от гр. Д..... започнала да си търси работа за нея и сестра й- св. А. Г. в чужбина- Англия и чрез търсачката „Гугъл“ същата попаднала на фирмата с обявления от подсъдимия мобилен телефонен номер за връзка. На 19.03.2022 год. св. Ч. С. позвънила от своя телефон на посочения от подсъдимия Д. телефонен номер и се свързала с него, като подсъдимия се представил под чужди имена, а именно сочейки имената на св. Г. Л..... -баща на св. Кристиан Л..... В телефонния разговор, подсъдимия Д. въвел в заблуждение св. Е., че предлага и ще осигури на нея и сестра й-А. Н. Г. работа в Обединено Кралство Великобритания и Северна Ирландия, в гр. Манчестър и че трябва да му се предплати сума от по 560 лв. за всяка от тях за квартира, или общо сумата от 1 120 лв. и за двете. Въпреки, че нямал каквото и да било намерение да осигури посочената работа, поискал сумата от 1 120 лв. да му се заплати веднага чрез системата „Изи Пей“ по посочена от него сметка. След това подсъдимия изпратил по „Вайбър“ на св. Е. номер на сметката по която да преведе парите, а именно сметката с предплатена карта в „Изи Пей“, която била открита от св. Кристиан Л..... и чиято дебитна карта ползвал само подсъдимия.

Още същия ден св. Ч. Е. посетила офис на „Изи Пей“ в гр. Д..... и с два последователни превода от по 560 лв., превела общо сумата от 1 120 лв. по картовата сметка на св. Кристиан Л....., чиято дебитна карта ползвал подсъдимия, след което снимала разписките за преводите и ги изпратила по „Вайбър“ на подсъдимия. Веднага след като разбрал за извършения превод от св. Е., подсъдимия Ж. Д. отишъл на банкомат на „Интернешънъл Асет Банк“ АД в гр. С..... (ДКЦ 12 в ж.к. „Люлин“) и с дебитната карта изтеглил преведената от свидетелката парична сума в общ размер на 1 200 лв.

В следващите дни последвали разговори по телефона и чрез „Вайбър“ между св. Е. и подсъдимия, в които същия първоначално твърдял, че е предприел действия, за да осигури пътуването и започването на работа в Англия на Е. и сестра й, но изтъквал различни причини поради които се отлагало пътуването им. В края на месец март 2022 год. св. Е. и сестра й започнали да се съмняват, че по отношение на тях е извършена измама и св. Е. писала по „Вайбър“ на подсъдимия, че се отказват, като поискали връщане на преведената парична сума. Въпреки че обещал да върне парите подсъдимия не строил това и престанал да отговаря на св. Е..

Обвинението се доказва от показанията на свидетелите: Чайлан С. Е., А. Н. Г., Г. В. Л....., К. Е. Л., разпитани на ДП; разпечатка на картова сметка, справки, съдебно-почеркова експертиза; свидетелство за съдимост и други писмени доказателства.

## **ПО ПРАВНАТА КВАЛИФИКАЦИЯ:**

Действайки по гореописания начин подсъдимия Д. е осъществил от обективна и субективна страна признаците на престъплението измама по чл. 209 от НК.

От обективна страна, налице е престъпление против собствеността. Предмет на престъплението са измаменото лице и ощетено имущество. Подсъдимият Ж. Д., на

19.03.2022 год. в гр. Д....., с цел да набави за себе си имотна облага е възбудил заблуждение у Ч. С. Е. от гр. Д....., че предлага и ще осигури на нея и сестра й-А. Н. Г. работа в Обединено Кралство Великобритания и Северна Ирландия, в гр. Манчестър и че трябва да му се предплати сума от по 560 лв. за всяка от тях за квартира, или общо сумата от 1 120 лв. и за двете, която да му бъде преведена по картова сметка в «Изи Пей» АД, титуляр на която е К. Е. Л. от гр. С....., който предоставил картата си по тази сметка на подсъдимия и същия оперирал със сумите по сметката, като на 19.03.2022 год. в офис на «Изи Пей» в гр. Д....., Ч. Е. е превела на два пъти исканата й сума. Във фактическата власт на пострадалата свидетелка Е. са се намирали 1 120 лв., които са били нейна собственост, като подсъдимия я въвел в заблуждение с цел да набави за себе си имотна облага и с това й е причинил имотна вреда в размер на 1 120,00 лева.

От субективна страна, подсъдимият е действал с пряк умисъл по смисъла на чл. 11 от НК -съзнавал е общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните последици и ги е искал. Мотивите са корисни, а причина за извършване на престъплението са слаби морално -волеви задръжки, нисък оценъчен критерий на поведение, незачитане на чуждата собственост и законите в страната. Престъплението е извършено с корисна цел- набавяне на имотна облага.

Обвинението е доказано по безспорен начин.

Предвид гореизложеното подсъдимия Ж. О. Д. е осъществил, както от обективна, така и от субективна страна състава на престъпление по чл.209, ал.1 от НК.

### **ПО ОПРЕДЕЛЯНЕ ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:**

Степента на обществена опасност на деянието не сочи отлика от законодателно определената и се характеризира като сравнително висока в конкретния случай, с оглед вида на засегнатите отношения, условия на време, място и обстановка, вида и стойността на вещите към момента на извършване на деянието. Деянието е с висока обществена опасност предвид зачестилите такива случаи в страната и множество пострадали от подобни деяния. Минималната работна заплата към този момент е 710 лв., т.е. стойността на движими вещи, с които пострадалата свидетелка е била заблудена да извърши акт на разпореждане е 1,5 пъти по-висока от минималната работна заплата. Съдът прецени обществената опасност на подсъдимия Д. като сравнително висока, тъй като същият впоследствие е осъждан още 3 пъти, като деяния за които е осъждан, са еднотипни –касят престъпление против собствеността. Същият има почерк на престъпление, което го е извършвал в един и същи период. Сметчаващи вината обстоятелства е факта, че подсъдимият се признава за виновен, съдейства за разкриване на престъплението. Разкайва се за случая. Отегчаващи вината обстоятелства- високата стойност на движимите вещи –пари, по настоящето деяние. За деянието извършено от подсъдимия се предвижда наказание „лишаване от свобода“ в размер от една до шест години. По тези съображения съдът определи на подсъдимия наказание в предвидения от закона минимум, като съдът взе предвид, че към момента на извършване на измамата подсъдимият Д. освен, че се е признавал за виновен и е съдействал на правораздавателните органи, същият се разкайва за стореното от него, осъзнал е грешката си, като има намерение да преустанови тази дейност. Д. е бил млад, приятелският кръг в който имал компания му повлиял да вземе неправилно решение за извършване на престъплението, а така също и икономическата обстановка в страната след Ковид пандемията го е принудила да извърши деяния, с които да се облагодетелства парично по незаконен начин. Преценявайки изложеното в съвкупността му, на основание чл. 36, чл. 37, ал.1, т. 1 а и чл. 54 от НК, съдът прие, че е справедливо на подсъдимия да бъде определено наказание “лишаване от свобода” за срок от една година Предвид изричната разпоредба на

чл. 58а, ал. 1 от НК съдът намали така определеното наказание с една трета, което след редукцията е определено в окончателния съдебен акт в размер на 8 (осем) месеца. При постановяване на съдебния акт съдът не отчете да са налице предпоставките на чл. 55 от НК, тъй като не са налице нито изключителни, нито многобройни смекчаващи вината обстоятелства. Самопризнанието ползва подсъдимия да ползва предвиденото в закона намаляване на наказанието с една трета. Съдът постанови така наложеното наказание да не бъде изтърпявано, тъй като са налице материалноправните предпоставки предвидени в чл. 66, ал. 1 от НК и отложи изтърпяването му за срок от 3 (три) години, считано от влизане на присъдата в сила. По време на изпитателния срок, съдът счита, че не е необходимо да бъдат налагани възпитателните мерки, предвидени в разпоредбата на чл. 67, ал. 1-3 от НК. Съдът прие, че така наложено наказание ще съдействува ефективно за постигане на целите на специалната и генерална превенция. С така наложеното наказание съдът прие, че ще въздействува максимално поправително -възпитателно и предупредително -възпиращо на подсъдимия и в бъдеще същият няма да е субект на престъпление.

#### **ПО РАЗНОСКИТЕ:**

С оглед на този изход на делото съдът осъди подсъдимия **Ж. О. Димитров**, с ЕГН \*\*\*\*\*, да заплати **241.90лв. (двеста четиридесет и един лева и деветдесет стотинки)**, представляващи сторените по делото разноси –възнаграждение на вещи лице, която сума следва да заплати по сметка на ОДМВР гр. Кюстендил.

По изложените съображения съдът постанови присъдата си.

#### **РАЙОНЕН СЪДИЯ:**